

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la proiectul de ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative precum și pentru prorogarea unor termene

Analizând proiectul de **ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ** privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice pentru fundamentarea bugetului general consolidat pe anul 2025, pentru modificarea și completarea unor acte normative precum și pentru prorogarea unor termene, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr. 434 din 30.12.2024 și înregistrat la Consiliul Legislativ cu nr. D1391/30.12.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, și al art. 29 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri:

1. Prezentul proiect are ca obiect de reglementare aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, în vederea fundamentării bugetului general consolidat pe anul 2025, modificarea și completarea unor acte normative, precum și prorogarea unor termene.

2. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate, inclusiv din perspectiva predictibilității acestora asupra mediului de afaceri.

3. Ca observație de ordin general, semnalăm faptul că prin actualul proiect sunt instituite numeroase derogări de la o serie de acte

normative, ceea ce presupune revederea acestora din perspectiva asigurării stabilității, a securității juridice și a eficienței soluțiilor legislative propuse, subsumate principiilor legalității și egalității în drepturi (art. 1 alin. (5) și art. 16 din Constituția României, republicată).

Semnalăm că, în ultimii ani, au fost adoptate mai multe acte normative având ca obiect măsuri fiscal-bugetare, prin care au fost instituite o serie de derogări temporare în materia drepturilor salariale, indexării pensiilor, organizării instituțiilor publice sau statutului funcționarilor publici, precum și numeroase modificări și completări ale unor legi-cadru. În acest sens, menționăm Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2022, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 sau Legea nr. 296/2023, acte normative care au suferit, la rândul lor, numeroase intervenții legislative sau de la care s-au instituit mai multe derogări (cu titlu de exemplu, menționăm derogările de la art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023, instituite prin art. XXXVIII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/2024).

4. Precizăm faptul că, în situația proiectelor de acte normative care au ca obiect modificarea și/sau completarea mai multor reglementări ori care, după caz, conțin dispoziții de sine stătătoare din mai multe materii, este obligatorie existența unui raport de conexitate între aceste dispoziții, aspect asupra căruia Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant (ex.: pct. 44 din considerentele Deciziei nr. 214/2019) - a se vedea, *exempli gratia*, art. LVI din proiect.

În același context, menționăm că, față de numărul mare al domeniilor reglementate, proiectul este susceptibil de a încălca dispozițiile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la unicitatea reglementării în materie.

5. La **titlu**, pentru considerente de natură gramaticală, va fi folosită virgula anterior cuvântului „precum”. Observația este valabilă pentru toate situațiile identice din cuprinsul proiectului.

6. Recomandăm completarea **preambulului**, în sensul detalierii tuturor măsurilor propuse, precum și necesitatea cuprinderii acestora într-un singur act normativ.

7. Ca observație de ordin general, normele prin care se instituie derogări vor fi redactate prin menționarea în primul rând a articolului și, ulterior, a alineatului avut în vedere, conform următorului model:

„Prin derogare de la **prevederile art. ... alin. (...) din ...**”.

De asemenea, titlurile actelor la care se face referire în proiect vor fi redată doar la prima lor menționare, cu excepția cazurilor când norma vizează intervenția legislativă asupra respectivului act. În cadrul referirilor ulterioare, se vor prevedea doar intervențiile legislative suferite de respectivele acte normative.

8. Referitor la **art. I și III**, semnalăm că soluțiile legislative propuse vizează neaplicarea în anul 2025 a unor prevederi ale Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

În acest context, având în vedere semnificația noțiunii de „completare” (art. 60 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare - „*completarea actului normativ constă în introducerea unor dispoziții noi, cuprinzând soluții legislative și ipoteze suplimentare*”), principiul unicității reglementării în materie, prevăzut de art. 14 alin. (1) din cuprinsul aceluiași act normativ, precum și art. 16 alin. (3) din aceeași lege („*se supun procesului de concentrare în reglementări unice și reglementările din aceeași materie dispersate în legislația în vigoare*”), propunem ca soluțiile normative cuprinse la art. I și III să fie redată într-un articol unic marcat cu cifră romană. Acest articol va cuprinde în partea introductivă dispoziția privind completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, urmată de textele noi care se vor introduce la art. 11, 12, 13 și 21, precum și ca articole noi, după caz.

Propunerea de mai sus o formulăm și în aplicarea prevederilor art. 67 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, potrivit căroră „*În cadrul atribuțiilor sale Consiliul Legislativ are obligația să identifice toate dispozițiile legale care au suferit evenimentele legislative implicite și să propună Parlamentului și, respectiv, Guvernului măsurile necesare de modificare, completare sau abrogare expresă a acestora*”.

9. La **art. I alin. (3)**, pentru claritatea și coerența normei, este necesară revederea și reformularea exprimării „**funcționarii publici (...), salariile de bază se mențin**”.

De asemenea, pentru unitate cu normele de la alineatele precedente, este de analizat dacă după sintagma „în anul 2025” nu ar trebui inserată formularea „începând cu data de 1 ianuarie”, observație valabilă în mod corespunzător pentru toate situațiile similare.

10. La actualul **art. II alin. (1)**, semnalăm că sintagma „se menține cel mult la nivelul cuantumului acordat pentru luna noiembrie

2024” nu conferă precizie și claritate normei. În consecință, sugerăm reformularea acesteia, ținând cont și de normele propuse la **art. V alin. (1) și (2)**, care vizează indemnizațiile, compensațiile, primele, ajutoarele, plățile compensatorii, despăgubirile, compensațiile lunare pentru chirie și alte drepturi acordate personalului militar, polițiștilor și polițiștilor de penitenciare, precum și cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană, valoarea financiară anuală a normelor de echipare și valoarea financiară a drepturilor de echipament, care „**se mențin la nivelul** lunii noiembrie 2024”, respectiv „**se mențin în plată la nivelul** acordat pentru luna noiembrie 2024”.

11. La actualul **art. III alin. (1)**, întrucât la art. 120 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că „Munca prestată în afara duratei normale a timpului de muncă săptămânal, prevăzută la art. 112, este considerată **muncă suplimentară**”, sintagma „munca suplimentară efectuată peste durata normală a timpului de lucru” se va înlocui cu exprimarea „**munca suplimentară**”.

Totodată, în acord cu terminologia folosită la art. 122 alin. (1) din Codul muncii, sintagma „cu timp liber corespunzător acestora” se va înlocui cu formularea „cu **ore libere plătite**”.

De asemenea, este necesară și prevederea faptului că în perioadele de timp liber plătit, drepturile salariale se acordă integral la nivelul celor corespunzătoare unei perioade similare de desfășurare a activității.

În același timp, pentru precizia normei, propunem a se indica și perioada în care se vor acorda orele libere plătite - cea de 60 de zile, prevăzută la art. 21 alin. (1) din Legea-cadru nr. 153/2017, sau cea de 90 de zile, prevăzută la art. 122 alin. (1) din Codul muncii.

Referitor la sintagma „în conformitate cu reglementările în vigoare”, avem în vedere prevederile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, potrivit căreia, *dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare*. Astfel de redactări mai sunt întâlnite și în alte dispoziții, cum ar fi „potrivit legii”, „prevăzute de legislația privind participarea forțelor armate la misiuni și operații în afara teritoriului statului român”, „în condițiile legii”, „potrivit actelor normative în vigoare”, fiind necesară, pe cale de consecință, identificarea expresă a actelor normative vizate.

12. La actualul **art. IV**, referitor la **alin. (1) și (2)**, semnalăm că formularea „instituțiile și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare” nu este corectă, deoarece doar „instituțiile publice” sunt definite la art. 2 alin. (1) pct. 30 din Legea nr. 500/2002 și la art. 2 alin. (1) pct. 39 din Legea nr. 273/2006, în timp ce „autoritățile publice” sunt definite la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare. Observația este valabilă pentru toate situațiile identice din cuprinsul proiectului.

Pe cale de consecință, la **art. IV alin. (1) și (2)**, este de analizat necesitatea menținerii expresiei „și autoritățile publice” din cadrul textului.

La **alin. (3)**, semnalăm că expresia „drepturi de natură similară” este improprie stilului normativ, pentru predictibilitatea normei fiind necesară revederea și reformularea acesteia.

La **alin. (5)**, pentru unitate redacțională, este de analizat dacă norma nu ar trebui să debuteze conform modelului uzitat la art. I și III, respectiv: „Prin derogare de la prevederile ..., în anul 2025 ...” (fiind vorba de o normă derogatorie, iar nu de excepție).

La **alin. (7)**, pentru claritatea normei, sugerăm revederea și reformularea expresiei „Instituțiile trimițătoare”.

13. Referitor la soluțiile legislative preconizate la **art. VII**, prin care se dispune suspendarea ocupării prin concurs sau examen a posturilor vacante din autoritățile și instituțiile publice, precizăm că acestea instituie, în fapt, o **prelungire a unei măsuri similare**, dispusă prin **art. VII** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023, care, la rândul ei, a reprezentat o prelungire a măsurii prevăzute prin **art. IV** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023. Așadar, începând cu data de 15 mai 2023, când a intrat în vigoare Ordonanța de urgență a Guvernului 34/2023, concursurile și examenele pentru ocuparea posturilor vacante din autoritățile și instituțiile publice nu au putut fi organizate, cu unele excepții.

Adoptarea soluțiilor legislative preconizate ar avea ca efect **prelungirea perioadei în care aceste concursuri sau examene nu au putut fi organizate la peste doi ani și jumătate**, prelungire de natură a afecta activitatea instituțiilor publice vizate de acest articol, prin

împiedicarea acestora de a angaja un număr suficient de persoane competente pentru îndeplinirea optimă a tuturor sarcinilor. Astfel, ca urmare a deficitului de capital uman, personalul actual este nevoit să preia sarcini suplimentare, ceea ce ar putea duce, în timp, la o scădere a calității activității desfășurate de instituție.

În plus, neocuparea prin concurs a funcțiilor de conducere în această perioadă creează premisele ocupării acestor funcții de către persoane promovate temporar pentru exercitarea funcțiilor de conducere, și nu de către persoane care fac dovada că sunt cele mai potrivite pentru ocuparea funcției prin promovarea concursului, situație care afectează, de asemenea, activitatea respectivelor instituții, atât prin lipsirea acestora de posibilitatea de a-și selecta personalul pe criterii de competență, cât și prin instabilitatea prelungită, determinată de exercitarea cu caracter temporar a funcțiilor publice de conducere.

Totodată, menționăm că instituirea derogărilor de la art. 506 alin. (8) și de la art. 507 alin. (9), prin **alin. (11) și (12)** ale art. VII afectează statutul funcționarilor publici și, pe cale de consecință, regimul instituțiilor fundamentale ale statului.

Având în vedere cele de mai sus, adoptarea acestor soluții legislative prin ordonanță de urgență este susceptibilă de a contraveni dispozițiilor art. 115 alin. (6) din Constituția României, republicată, potrivit căroră „Ordonanțele de urgență (...) nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului (...)”.

Menționăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu **Decizia nr. 1257/2009**, „sunt instituții fundamentale ale statului acelea reglementate *expres* de Constituție, în mod detaliat ori măcar sub aspectul existenței lor, în mod *explicit* sau doar *generic* (instituțiile cuprinse în titlul III din Constituție, precum și autoritățile publice prevăzute în alte titluri ale Legii fundamentale)”.

Prin aceeași decizie s-a reținut că, în ceea ce privește înțelesul sintagmei „afectare a regimului instituțiilor fundamentale ale statului”, „se au în vedere toate componentele care definesc regimul juridic al acestora - structura organizatorică, funcționarea, competențele, resursele materiale și financiare, numărul și statutul personalului, salarizarea, categoria de acte juridice pe care le adoptă etc.”.

Distinct de cele menționate mai sus, **la art. VII**, soluțiile legislative preconizate sunt susceptibile și de încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală, referitoare la statul de drept și la principiul legalității, în ceea ce privește suspendarea organizării

concurserilor sau examenelor **pentru ocuparea funcțiilor de conducere.**

Menționăm că, potrivit **art. 510 alin. (1)** din Codul administrativ, exercitarea cu caracter temporar a unei funcții publice de conducere vacante se dispune pentru o perioadă de **maximum 6 luni** într-un an calendaristic. Rațiunea instituirii acestei limitări în timp este aceea de a asigura exercitarea funcției publice de conducere până la organizarea **concursului**, aceasta constituind **regula** pentru ocuparea funcțiilor publice.

Prelungirea exercitării funcțiilor de conducere cu caracter temporar pentru o perioadă excesiv de lungă înfrânge rațiunea limitării ocupării respectivelor funcții pe această cale și contravine principiilor care stau la baza exercitării funcției publice prevăzute de **art. 373** din Codul administrativ și, în special, **principiului competenței și principiului stabilității în exercitarea funcției publice.**

Astfel, **principiul competenței** presupune ocuparea funcțiilor publice de către persoane care fac dovada deținerii cunoștințelor și aptitudinilor necesare exercitării funcției. În acest sens, potrivit art. 467 alin. (1) din Codul administrativ, „*Concursul pentru ocuparea unei funcții publice are la bază principiile competiției, transparenței, competenței, precum și pe cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale*”.

Or, exercitarea cu caracter temporar a unei funcții de conducere nu oferă garanția că persoana respectivă îndeplinește cerințele de competență specifice postului, deoarece această metodă ocolește procedura de concurs, care este reglementată tocmai pentru verificarea competenței candidaților și, mai mult decât atât, pentru asigurarea competiției între candidați, astfel încât să asigure selectarea celui mai competent pentru exercitarea funcției.

De asemenea, soluția este contrară și **principiului stabilității în exercitarea funcției publice**, consacrat de art. 373 lit. i) din Codul administrativ. Limitarea prin art. 510 din Codul administrativ a exercitării cu caracter temporar a funcției de conducere, așadar a perioadei de incertitudine în privința persoanei care ocupă această funcție, este în concordanță cu principiul stabilității în exercitarea funcției publice prin aceea că impune, în cel mai scurt timp posibil, ocuparea respectivei funcții de către o persoană selectată prin concurs, care este principala metodă reglementată pentru ocuparea funcțiilor publice.

Or, prelungirea perioadei de incertitudine în privința ocupării definitive a funcțiilor publice de conducere, este contrară principiului stabilității în exercitarea funcției publice.

În ceea ce privește instituirea derogărilor de la art. 506 alin. (8) și de la art. 507 alin. (9), prin **alin. (11) și (12) ale art. VII**, referitoare la transferul și la mutarea funcționarilor publici, acestea creează premisele utilizării discreționare a acestor modalități de exercitare a funcției publice, fiind, de asemenea susceptibile de încălcarea **art. 1 alin. (3) și (5) din Legea fundamentală**.

Sub rezerva celor de mai sus, la **art. VII alin. (4)**, apreciem că sintagma „concursei de admitere în rezidențiat, unităților sanitare cu paturi pentru ocuparea posturilor de medici” nu este suficient de clară.

Pe de altă parte, semnalăm că exceptarea posturilor menționate la alin. (4) de la aplicarea regulii prevăzute la alin. (1) reprezintă în fapt o dispoziție tranzitorie, pe când exceptarea concursurilor la care se face referire în sintagma menționată reprezintă adevărate excepții de la regulă. Prin urmare, includerea sintagmei menționate mai sus în cuprinsul alin. (4) afectează coerența normei, motiv pentru care recomandăm includerea acestor excepții în finalul alin. (1), astfel: „... cu excepția concursului de admitere în rezidențiat **și a concursului pentru ocuparea posturilor de medici în cadrul unităților sanitare cu paturi**”.

La **alin. (5)**, norma este lipsită de previzibilitate prin utilizarea sintagmei „în cazuri temeinic justificate” deoarece, prin ipoteză, **organizarea unui concurs trebuie să fie justificată**, neputându-se concepe angajarea nejustificată pe un post.

Referitor la raportarea procentului de 15% la numărul posturilor care vor deveni vacante după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, recomandăm revederea soluției astfel încât să nu afecteze instituțiile cu un număr redus de angajați. Astfel, din norma propusă, rezultă că organizarea unui concurs pentru ocuparea unui post în cadrul unei instituții publice este posibilă dacă au devenit vacante 7 posturi. Însă impactul deficitului de personal asupra activității instituției este invers proporțional cu numărul total de posturi (impactul unui deficit de personal de 7 posturi într-o instituție cu un număr total de 70 de posturi este evident mai mare decât impactul deficitului de 7 posturi într-o instituție cu 700 de angajați).

La **alin. (6)**, nu este clar ce s-a avut în vedere prin sintagma „situația în care ocuparea posturilor vacante **nu duce la majorarea**

numărului total de posturi ocupate, cu încadrarea în cheltuielile de personal aprobate prin buget, la nivelul ordonatorului principal de credite”. Singura situație în care numărul total de posturi ocupate nu s-ar majora, iar cheltuielile de personal aprobate prin buget nu ar crește ar fi situația în care concursurile ar fi promovate de persoanele care exercită cu caracter temporar actualele funcții de conducere, în temeiul Codului administrativ sau a legilor speciale și al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 115/2023 sau de alte persoane cu funcții de execuție din cadrul aceleiași instituții. Or, la respectivele concursuri se pot înscrie și persoane din afara instituției, care ar putea să și promoveze.

Se impune reanalizarea soluției legislative preconizate, o posibilă soluție fiind exceptarea necondiționată de la suspendarea organizării a concursurilor pentru ocuparea funcțiilor de conducere, cu atât mai mult cu cât această suspendare a fost dispusă din data de 15 mai 2023.

În subsidiar, este de analizat dacă posturile de înalți funcționari publici din cadrul instituțiilor publice nu s-ar încadra în categoria posturilor unice definite la alin. (3), caz în care exceptarea acestora ar opera în temeiul alin. (2), iar referirea la această categorie în cuprinsul alin. (6) nu s-ar mai justifica.

Totodată, la **alin. (6)**, norma de trimitere la *procentul de 15% prevăzut la alin. (4)* nu este corectă, deoarece la respectivul alineat nu este prevăzut niciun procent (în fapt, fiind vizat alin. (5) din cadrul acestui articol). Se impune revederea și corectarea acestei norme de trimitere, observație pe care o reiterăm pentru toate normele de trimitere din proiect.

La **alin. (8)**, urmează ca norma propusă să aibă caracter imperativ, iar nu dispozitiv (permisiv).

La **alin. (10)**, este necesară reconsiderarea soluției preconizate, deoarece, prin folosirea sintagmei „fără obligativitatea organizării unor concursuri”, textul dă expresie unei norme permissive, fiind la latitudinea angajatorului dacă organizează sau nu concurs, ceea ce va genera aplicări discriminatorii ale normei, deoarece pentru unele funcții de conducere s-ar putea organiza concursuri, iar pentru altele nu, chiar în cadrul aceleiași instituții.

14. La actualul **art. VIII**, semnalăm lipsa de precizie a textelor în ceea ce privește sfera de aplicabilitate și beneficiari, dat fiind că la **alin. (1)** sunt prevăzute „drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din instituțiile și autoritățile publice”, iar la **alin. (3)** sunt prevăzute „drepturi salariale (ale) personalului din sectorul bugetar”,

noțiunile „drepturi de natură salarială” și „drepturi salariale”, respectiv „personal din instituțiile și autoritățile publice” și „personal din sectorul bugetar” nefiind echivalente.

Semnalăm că sfera de cuprindere a „personalului din instituțiile și autoritățile publice” este configurată la art. 2 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, care prevede că legea se aplică și „personalului din autorități și instituții publice, respectiv Parlamentul, Administrația Prezidențială, autoritatea judecătorească, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, unitățile teritoriale, autorități ale administrației publice locale, alte autorități publice, autorități administrative autonome, precum și instituțiile din subordinea acestora, finanțate integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat și bugetele fondurilor speciale”.

Întrucât aceeași lege folosește o terminologie neunitară, existând în cuprinsul acesteia și sintagmele „personalului plătit din fonduri publice”, „personal din sectorul bugetar”, apreciem că textul de la art. VIII este lipsit de predictibilitate, deoarece nu este clar dacă se va aplica „personalului plătit din fonduri publice”, „personalului din sectorul bugetar” sau doar personalului prevăzut la art. 2 lit. a) din Legea-cadru nr. 153/2017.

La **alin. (1)**, semnalăm afectarea dreptului de proprietate în componenta prerogativelor folosinței și a dispoziției, având în vedere că 60% din sumele care trebuie recuperate ar putea fi primite abia începând cu al patrulea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie.

Astfel, semnalăm că textul este susceptibil a aduce atingere prevederilor constituționale referitoare la ocrotirea dreptului de proprietate privată și Protocolului la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, prin raportare la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), care a afirmat că accesul la o instanță ar fi iluzoriu dacă hotărârea judecătorească rămâne inefficientă, iar limitarea în timp a executării afectează acest drept; neasigurarea executării unei hotărâri definitive împotriva statului într-o cauză referitoare la pretenții materiale constituie în mod normal o încălcare atât a art. 6, cât și a art. 1 din Protocolul nr. 1.

Referitor la durata mare a eșalonării, semnalăm că în Decizia nr. 528 din 12 decembrie 2013, Curtea Constituțională a statuat, într-o situație similară, că „emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului

nr. 10/2013, în temeiul căreia executarea integrală a unei creanțe asupra statului ar avea loc în decursul a 10 ani, este de natură a nu răspunde cerinței termenului rezonabil ce se circumscrie noțiunii de proces echitabil, care include și faza executării, afectând, în acest mod, drepturi fundamentale ale cetățeanului, respectiv dreptul la un proces echitabil și dreptul de proprietate. De altfel, conceptul de termen rezonabil al unei proceduri judiciare nu poate fi considerat respectat, în condițiile în care Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2013 instituie o a doua eșalonare a plății unei creanțe asupra statului”.

Totodată, semnalăm că norma este imprecisă, întrucât nu cuprinde trimiterea la definiția „instituțiilor și autorităților publice”, motiv pentru care recomandăm ca sintagma „instituțiile și autoritățile publice” să fie eventual reformulată, astfel: „instituțiile publice, **astfel cum sunt definite la art. (...), și autoritățile publice, astfel cum sunt definite la art. (...)**”.

În legătură cu **alin. (2)**, apreciem că este necesară reanalizarea normei propuse, sub aspectul impunerii prin proiect a unui calendar de plăți a unor drepturi de natură salarială, recunoscute prin hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie 2024 – 31 decembrie 2024, dat fiind faptul că o asemenea măsură legislativă ar putea fi de natură a nesocoti hotărâri judecătorești care deja beneficiază de autoritate de lucru judecat, ceea ce ar contraveni principiului separației puterilor în stat (art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală), consecutiv a principiului loialității constituționale între instituțiile statului.

La **alin. (4)**, semnalăm că sintagma „În cursul termenului prevăzut la alin. (1)” este neclară, putând conduce la dubii în interpretare și aplicare, deoarece la alin. (1) nu este prevăzut un termen, ci o perioadă, respectiv „1 ianuarie 2025 - 31 decembrie 2025”, și mai multe termene în care trebuie realizată plata sumelor vizate, respectiv în primul an, în al doilea an, în al treilea an, în al patrulea an și în al cincilea an de la data la care hotărârea judecătorească devine executorie. În consecință, pentru predictibilitatea normei, este necesară revederea și reformularea sintagmei.

Totodată, propunem eliminarea sau reformularea textului, având în vedere că, în actuala redactare, ipoteza normei nu este circumscrisă la sfera hotărârilor devenite executorii în perioada prevăzută la alin. (1), iar textul aduce atingere dreptului fundamental de acces liber la justiție, prevăzut în Constituție și în Convenția Europeană a Drepturilor Omului

și încalcă principiul separației puterilor în stat, consecutiv a principiului loialității constituționale între instituțiile statului, prin nesocotirea efectelor hotărârilor judecătorești de către puterea executivă, aducând atingere art. 1 alin. (4) din Constituția României, republicată, dar și art. 21 din Legea fundamentală, coroborat cu prevederile art. 6 din Convenție și art. 1 din Protocolul 1 la Convenție, prin raportare la jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO) care a statuat că „executarea unei hotărâri sau decizii judecătorești face parte integrantă din «proces», în sensul art. 6 (Homsby împotriva Greciei, 19 martie 1997, pct.40, Culegere de hotărâri și decizii 1997- II), astfel că **neexecutarea de către un stat contractant a unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva acestuia poate constitui o încălcare a dreptului oricărei persoane de acces la instanță, consacrat la art.6 paragraful 1 din Convenție (Cauza Bourdov împotriva Rusiei, nr. 59.498/00, pct. 34, CEDO 2002-III).**

În plus, neexecutarea poate aduce atingere dreptului persoanei la respectarea bunurilor ei, în condițiile în care hotărârea pronunțată în favoarea ei poate da naștere unei anumite creanțe care poate fi considerată „bun” în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 (Cauza Bourdov, citată anterior, pct. 40).

La **alin. (5)**, semnalăm că, în actuala redactare, textul aduce atingere dreptului la proprietate privată, dat fiind că beneficiul/folosul nerealizat (*lucrum cessans*) în perioada în care persoana a fost privată de posibilitatea de a folosi sumele având caracter de drepturi salariale (bunuri) ar urma să nu fie acordat și prin actualizare cu indicele prețurilor de consum. Prin urmare, este necesară reconfigurarea în parametri constituționali a textului.

Totodată, textul prezintă caracter discriminatoriu pentru beneficiarii desemnați, prin raportare la drepturile prevăzute pentru beneficiarii art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 130/2021 și din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 168/2022, pentru care tranșele se actualizează cu indicele prețurilor de consum.

La **alin. (7)**, pentru o informare corectă și completă, sintagma „Legea nr.303/2022 privind Statutul judecătorilor și procurorilor” se va reda sub forma „Legea nr. 303/2022 privind **statutul** judecătorilor și procurorilor, **cu modificările și completările ulterioare**”.

15. La actualul **art. IX alin. (1)**, pentru precizia normei, este necesară indicarea actelor normative care prevăd „ajutoarele sau, după

caz, indemnizațiile la ieșirea la pensie, retragere, încetarea raporturilor de muncă/serviciu ori la trecerea în rezervă”.

16. La actualul **art. X**, ca observație generală, învederăm posibilitatea ca prezentarea actelor normative în cauză să se realizeze în funcție de nivelul normativ, iar în cadrul fiecăruia în funcție de numărul și anul adoptării acestora în ordine cronologică.

La **lit. e)**, pentru concizia textului și implicit, evitarea repetiției titlaturii „Consiliului Național al Organizațiilor de Pensionari și al Persoanelor Vârstnice”, recomandăm ca aceasta să se rezume doar la următorul cuprins:

„...) indemnizația prevăzută de Legea nr. 16/2000 privind organizarea și funcționarea Consiliului Național al Organizațiilor de Pensionari și al Persoanelor Vârstnice, republicată;”.

La **lit. j)**, pentru rigoarea exprimării, propunem inserarea substantivului „**dispozițiilor**”, în contextul „... potrivit dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 7 din Legea nr. 226/2011 ...”.

17. La actualul **art. XI alin. (2)**, pentru lejeritatea normei, propunem eliminarea datelor de publicare a Legii nr. 322/2022, cu modificările ulterioare, respectiv, mențiunea „... publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1130 din 23 noiembrie 2022”.

18. La actualul **art. XII lit. b)**, întrucât legea enunțată a mai fost citată anterior, pentru rațiuni de tehnică legislativă, norma de trimitere la „... Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor”, se va realiza sub forma „... Legea nr. 303/2022, **cu modificările și completările ulterioare**”.

Observația privitoare la redarea o singură dată a titlurilor actelor normative invocate pe parcursul ordonanței de urgență este valabilă în toate situațiile asemănătoare.

La **lit. c)**, pentru suplețe, normele de trimitere la „art. 4 alin. (1), (2) și (3)” și „art. 8 alin. (1), (2) și (3),” se vor reda sub forma „art. 4 **alin. (1) – (3)**”, respectiv „art. 8 **alin. (1) – (3)**”.

19. La actualul **art. XIII**, cu referire la normele prevăzute la alin. (1) și (2), dată fiind conexiunea tematică dintre cele două, pentru simplificarea sistematizării elementului structural, este de apreciat posibilitatea contopirii lor într-o singură prevedere, cu reconsiderarea normei de trimitere instituite prin actualul alin. (3).

De asemenea, sintagma „se aplică în mod corespunzător” nu este clară și creează premisele aplicării neunitare a normelor la care se face trimitere. Recomandăm reluarea în prezenta ordonanță de urgență a

dispozițiilor la care se face trimitere și adaptarea acestora la situațiile avute în vedere.

La **alin. (2)**, pentru actualitate din punct de vedere al evidenței legislative, după referirea la „... Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023 ...”, se impune inserarea sintagmei „**cu modificările și completările ulterioare**”.

La **alin. (3)**, coroborat cu fondul normei prevăzută la alin. (2), la care, de altfel, se face și trimitere, privitor la redactarea „... Interdicția prevăzută la alin. (2) ...”, este de analizat corectitudinea uzitării termenului „Interdicția”, în contextul în care respectiva subdiviziune structurală nu stabilește vreo interdicție, ci o cerință ce impune o obligativitate (interdicția vizează, în fapt, art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2023).

20. La actualul **art. XV**, având în vedere că normele cuprinse în acest articol sunt de natură a genera disfuncționalități majore în activitatea sistemului judiciar, prin impactul pe care măsurile propuse îl vor avea asupra resurselor umane, recomandăm completarea articolului cu dispoziții care să ofere soluții în rezolvarea problematicii detașării personalului astfel încât ministrul justiției, CSM-ul și procurorul general, care au atribuții în politica de resurse umane a sistemului judiciar să poată stabili un număr minim de persoane care să beneficieze de prevederile OUG 27/2006 și în 2025.

21. La actualul **art. XVI alin. (1)**, este de analizat dacă soluțiile legislative preconizate nu afectează independența justiției. Precizăm că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, de exemplu **Decizia nr. 873/2010**, „*statutul constituțional al magistraților - statut dezvoltat prin lege organică și care cuprinde o serie de incompatibilități și interdicții, precum și responsabilitățile și riscurile pe care le implică exercitarea acestor profesii - impune acordarea pensiei de serviciu ca o componentă a independenței justiției, garanție a statului de drept, prevăzut de art. 1 alin. (3) din Legea fundamentală*”.

În subsidiar, învederăm următoarele observații de tehnică legislativă:

- a) la **alin. (1)**, este necesară eliminarea mențiunii „... din 19 octombrie 2023”, ca superfluă;
- b) exprimarea „**în condițiile legii**” trebuie reformulată, cu respectarea dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care dispun faptul că, „*dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în*

alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare". Reiterăm observația și pentru alte cazuri identice ori similare;

c) la **alin. (3)**, pentru conformitate cu forma republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 22 ianuarie 2016, în titlul Legii nr. 96/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, termenul „statutul” trebuie redat cu inițială mare;

d) la **alin. (4)**, pentru similitudine redacțională cu stilul normativ, propunem inserarea substantivului „**prevederile**” în cuprinsul textului „... Prin derogare de la prevederile art. 42⁵ din Legea nr. 223/2007 ...”. Reiterăm observația pentru toate situațiile de acest fel;

e) la **alin. (5)**, în acord cu normele de tehnică legislativă, propunem ca partea de debut să fie redată după cum urmează:

„(5) Prin derogare de la **prevederile art. 73¹ alin. (5)** din Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, **republicată**, cu modificările și completările ulterioare, ... ”.

Din același considerent supra prezentat, formulările din **debutul alin. (6) și (7)** vor avea următorul conținut:

„(6) Prin derogare de la **prevederile art. 6 alin. (5)** din Legea nr. 216/2015 privind acordarea pensiei de serviciu membrilor Corpului diplomatic și consular al României, cu **modificările și completările** ulterioare, ... ”.

(7) Prin derogare de la prevederile art. 51 alin. (10) din Legea nr. 94/1992 privind organizarea și funcționarea Curții de Conturi, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ... ”;

f) la **alin. (8)**, pentru evitarea ambiguității în interpretarea normei, este necesară revederea și reconsiderarea redactării „... în condițiile legii nu se actualizează indexează cu rata medie anuală a inflației”.

22. La actualul **art. XVII alin. (2)**, pentru respectarea uzanței normative, propunem ca subdiviziunea în discuție să debuteze astfel:

„(2) **Prevederile art. 84 alin. (3)-(5), alin. (7) și (8)** din Legea nr. 360/2023 ... ”.

23. La actualul **art. XX alin. (2)**, întrucât titlul Legii nr. 273/2006 este menționat la alineatul anterior, nu mai este necesară redarea acestuia.

24. La actualul **art. XXI**, pentru o completă informare legislativă, după sintagma „Legea bugetului de stat pe anul 2024 nr. 421/2023” se va insera mențiunea „**cu modificările și completările ulterioare**”.

25. La actualul **art. XXIV**, pentru rigoare redacțională, sugerăm ca sintagma „cheltuielile cu acesta” să fie redată sub forma „cheltuielile cu **acestea**”.

De asemenea, pentru unitate terminologică cu prevederile actului normativ la care se face referire, propunem ca expresia „prime didactice și prime de cariere profesionale” să fie redată sub forma „**prime de carieră didactică și prime de carieră profesională**”.

26. La actualul **art. XXV**, pentru o informare legislativă corectă, sintagma „cu modificările și completările ulterioare” se va înlocui cu formularea „**cu modificările ulterioare**”.

De asemenea, pentru rigoare redacțională, sugerăm ca sintagma „cheltuielile cu acesta” să fie redată sub forma „cheltuielile cu **acestea**”.

Totodată, pentru precizia normei, sugerăm ca partea finală a acesteia să fie redată astfel: „(...) Programului Incluziune și Demnitate Socială 2021-2027, **aprobat prin Decizia de punere în aplicare a Comisiei C(2022) 9635 final din 14.12.2022**”. Observația este valabilă pentru toate situațiile similare din cuprinsul proiectului.

27. La actualul **art. XXVII alin.(1)**, semnalăm că introducerea unor **criterii de prioritizare** care urmează a fi aprobate **prin hotărâre a Guvernului**, în baza cărora să fie transferate beneficiarilor sumele solicitate în anul 2025, este susceptibilă a încălca principiul constituțional al separației și echilibrului puterilor în stat, atribuind Guvernului competența de a reglementa în mod direct criteriile respective, care ar putea fi schimbate intempestiv prin hotărâre.

Mai mult decât atât, întrucât norma propusă (care, de fapt, este **derogatorie**, iar nu o excepție, astfel cum în mod greșit se prevede), **ar putea conduce la o inegalitate de tratament între beneficiarii respectivi**, aceasta ar fi trebuit motivată în cadrul Notei de fundamentare.

De asemenea, pentru o corectă informare legislativă, sintagma „cu modificările ulterioare” se va înlocui cu mențiunea „**cu modificările și completările ulterioare**”.

Față de cele arătate, apreciem că este necesară revederea normei preconizate pentru alin. (1), respectiv pentru **alin. (3)** care trimite la „condițiile alin. (1)”.

Reiterăm observația de mai sus și pentru **alin. (2)**, precum și pentru **art. XXVIII alin. (2)**.

Totodată, în acord cu uzanțele redacționale, sintagma „hotărâre de Guvern” se va scrie sub forma „**hotărâre a Guvernului**”, observație formulată pentru toate situațiile similare.

28. La actualul **art. XXIX alin. (1)**, acesta va fi redat sub forma „**Legea nr. 199/2023**, cu modificările și completările ulterioare”. Observația este valabilă și pentru celelalte situații similare din proiect.

29. La actualul **art. XXXII alin. (1)**, întrucât Legea nr. 69/2010 nu este la prima menționare în text, titlul acestui act normativ va fi eliminat. Observația este valabilă în mod corespunzător pentru toate situațiile similare.

30. La actualul **art. XXXIV alin. (4) lit. b)**, semnalăm că Hotărârea Guvernului nr. 598/2024 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată urmează să fie abrogată la data de 1 ianuarie 2025 prin Hotărârea Guvernului nr. 1506/2024 pentru stabilirea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

31. La actualul **art. XXXVII alin. (1)**, potrivit căruia, prin excepție de la art. XXXIV alin. (1) lit. d), în anul 2025, operatorii economici care aplică prevederile Ordonanței Guvernului nr. 26/2013 pot crește numărul de personal față de cel realizat în anul 2024 și cheltuielile de natura salarială aferente, numai în cazul dezvoltării activității acestora, pe bază de **memorandum** inițiat de către autoritatea publică tutelară sub care aceștia își desfășoară activitatea și **aprobat de către Guvern**, semnalăm, că, întrucât de la o normă de rangul legii nu se poate deroga decât printr-o normă de același rang, este necesară revederea formulării „pe bază de memorandum inițiat de către autoritatea publică tutelară sub care aceștia își desfășoară activitatea și aprobat de către Guvern”, deoarece memorandumul nu este un act normativ, ci este doar un act intern al Guvernului (potrivit art. 10 alin. (3) din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, cu modificările și completările ulterioare). Observația este valabilă, în mod corespunzător, și pentru **alin. (2) și (3)**.

32. La actualul **art. XXXIX alin. (1)**, pentru o completă informare juridică asupra Legii nr. 296/2023, trimiterea la acest act normativ se va face astfel: „**Legea nr. 296/2023** privind unele măsuri **fiscal-bugetare** pentru asigurarea sustenabilității financiare a **României** pe termen lung, cu **modificările și completările ulterioare**”.

33. La actualul **art. XL**, pentru o completă informare asupra Ordonanței Guvernului nr. 26/2013, după editorialul în care a fost publicată se va introduce sintagma „aprobată cu completări prin Legea nr. 47/2014”.

De asemenea, părțile dispozitive ale celor 3 puncte se vor reformula, astfel:

„1. După articolul 12¹ se introduce un nou articol, art. 12², cu următorul cuprins:”.

„2. La articolul 13 alineatul (1), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. j), cu următorul cuprins:”.

„3. La articolul 13, alineatul (2²) se modifică și va avea următorul cuprins:”.

34. La actualul **art. XLI**, pentru a respecta redactarea consacrată de normele de tehnică legislativă, partea dispozitivă se va reda sub forma:

„Art. XLI. – La articolul LXXI din Legea nr. 296/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare pentru asigurarea sustenabilității financiare a României pe termen lung, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 977 din 27 octombrie 2023, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (3), se **introduc două noi alineate, alin. (4) și (5), cu următorul cuprins:**”.

Totodată, data redată sub forma „01.01.2025” propunem a fi redactată „1 ianuarie 2025”.

35. La actualul **art. XLII**, cu referire la modificarea art. 11 din Legea nr. 133/2019 pentru înființarea Agenției pentru Calitatea și Marketingul Produselor Agroalimentare, cu modificările ulterioare, se va renunța la acesta întrucât soluția legislativă propusă este redundantă, reluând art. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/2024 privind modificarea și completarea unor acte normative. Pe cale de consecință, articolele următoare vor fi renumerotate în mod corespunzător.

36. La actualul **art. XLIX**, textul dispozitiv trebuie să debeatze cu „Art. 25”.

37. La actualul **art. LI**, referitor la normele propuse la **pct. 1 și 2** pentru art. 108 alin. (3²) și (17¹) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru a evita completarea actului de bază cu norme cu caracter temporar, o soluție alternativă ar putea fi aceea a instituirii unor norme derogatorii de la prevederile art. 108 alin. (1) și (17) din lege.

În același context, cu referire la eventuala instituire a unei derogări de la prevederile art. 108 alin. (17) din lege, propusă potrivit paragrafului anterior, precizăm că trebuie prevăzută și perioada pentru care aceasta s-ar acorda.

În ipoteza neînsușirii acestor observații, semnalăm că intervenția legislativă asupra Legii nr. 198/2023, prevăzută la **partea introductivă** a articolului, este exclusiv de **completare**, nu și de modificare.

38. La actualul **art. LII alin. (1)**, potrivit uzanțelor normative, recomandăm ca norma preconizată să debuteze astfel: „(1) **La** data intrării în vigoare (...)”.

De asemenea, pentru evidențierea intervențiilor legislative aduse Legii nr. 198/2023, sintagma „cu modificările ulterioare” va fi înlocuită cu formularea „cu modificările **și completările** ulterioare”. Observația este valabilă și pentru alte situații similare din proiect.

Referitor la norma propusă la **alin. (1) lit. b)**, care prorogă până la data de 1 ianuarie 2026 aplicarea *Programului național „Masă sănătoasă”*, considerăm că aceasta nu este corelată cu prevederile actualului **alin. (4)**, care stabilește modul de aplicare a acestui program în anul 2025. Prin urmare, este de analizat dacă în locul soluțiilor legislative propuse prin prezentul proiect, acesta nu ar trebui să instituie la alin. (4) o **derogare de la prevederile art. 77 alin. (4) din Legea nr. 198/2023**.

Totodată, recomandăm reformularea redactării normei preconizate pentru **actualul alin. (4) teza I**, întrucât în forma propusă nu rezultă cu claritate ce anume „se asigură de la bugetul de stat”, formularea fiind eliptică.

Pe de altă parte, pentru unitate de redactare cu prevederile Legii nr. 198/2023, expresiile „Programul Național Masă Sănătoasă” și „Programului Național” și, respectiv, „administrativ teritoriale” vor fi redactate astfel: „Programul(ui) **național** «Masă Sănătoasă»”, respectiv „administrativ-teritoriale”.

La actualul **alin. (6)**, întrucât actul normativ la care se face trimitere este la a doua menționare în text, acesta va fi redat sub forma „**Ordonanța Guvernului nr. 57/2002**, aprobată cu modificări prin Legea nr. 324/2003, cu modificările și completările ulterioare”.

39. La actualul **art. LIV**, referitor la norma propusă pentru **art. IV alin. (3)**, pentru precizia normei, este necesară indicarea actelor normative care prevăd decontarea serviciilor turistice pentru personalul

militar, polițiștii, polițiștii de penitenciare și personalul civil din instituțiile publice de apărare, ordine publică și securitate națională.

40. La actualul **art. LV**, la **partea dispozitivă**, partea finală a normei va fi redactată astfel: „... cu modificările și **completările** ulterioare, alineatul **(19)** se modifică și va avea următorul cuprins:”.

Totodată, pentru fluența normei preconizate pentru **art. 260 alin. (19) din Legea nr. 199/2023**, sugerăm ca aceasta să debuteze astfel: „(19) Prevederile art. 216 alin. (19) referitoare la asigurarea **pentru cadrele** didactice și de cercetare din instituțiile de învățământ superior de stat, la data încetării de drept a contractului **individual** de muncă în urma pensionării, a două salarii (...)”.

41. La actualul **art. LVII**, considerăm că este necesară eliminarea normei în cauză, întrucât soluția legislativă propusă modifică în regim permanent modalitatea de stabilire a structurii indemnizației acordate rezerviștilor voluntari, în perioada în care aceștia nu participă la instruire sau la misiuni și nu este circumscrisă scopului prezentului proiect de act normativ.

42. La actualul **art. LXI**, menționăm că prevederea potrivit căreia „În anul 2025 nu se aprobă indicatori tehnico-economici pentru obiective noi de investiții care se finanțează prin subprogramele prevăzute la art. 2 alin. (1) **literele a), d) și h)** din Anexa nr. 3 „Programul național de construcții de interes public sau social” la Ordonanța Guvernului nr. 25/2001” trebuie să fie fundamentată în cadrul instrumentului de prezentare și motivare, pentru a justifica această măsură raportat la subprogramele prevăzute la celelalte litere ale alin. (1) sus-menționat.

43. La actualul **art. LXVI**, formulăm următoarele observații și propuneri:

a) pentru respectarea succesiunii logice a normelor asupra cărora se intervine, este necesară inversarea **pct. 4 și 5**, actualul pct. 5, care vizează art. 51 din Legea nr. 227/2015, urmând să devină pct. 4, iar actualul pct. 4, care se referă la art. 52 din respectiva lege, urmând să fie identificat ca pct. 5;

b) la actualul **pct. 5**, la **partea dispozitivă**, pentru un spor de rigoare redacțională, sintagma „alin. 1¹” se va scrie sub forma „alin. (1¹)”;

c) la **pct. 6**, la textul propus pentru alin. (3), teza întâi, sintagma „respectiv la 31 decembrie 2025” se va reda sub forma „respectiv la **data de 31 decembrie 2025**”;

d) la **pct. 9**, pentru rigoare normativă, sugerăm ca intervenția de modificare să vizeze integral alin. (7) al art. 97, având în vedere faptul că *teza* nu reprezintă element structural prevăzut de normele de tehnică legislativă; în cazul preluării acestei observații, **partea dispozitivă** a pct. 9 se va reformula în sensul modificării alin. (7), iar textul preconizat va reproduce integral norma pentru alineatul respectiv;

e) la **pct. 16**, cu referire la textul propus pentru alin. (1), teza finală, propunem ca sintagma „al UAT-urilor” să fie redată sub forma „**al unităților administrativ-teritoriale**”;

f) la **pct. 17**, cu privire la textul propus pentru alin. (4), întrucât norma urmează a fi încorporată în actul normativ de bază, respectiv în Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, sugerăm ca sintagma „din Codul fiscal” să fie eliminată.

44. La actualul **art. LXVII alin. (1)**, se va analiza necesitatea menținerii normei derogatorii de la art. 4 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dat fiind faptul că, din punct de vedere al nivelului normativ, ordonanțele de urgență nu se regăsesc în niciuna dintre ipotezele normative prevăzute la art. 4, mai sus amintit, firesc de altfel, în virtutea caracterului excepțional și de urgență al măsurilor instituite printr-o reglementare de un asemenea nivel. Această observație se regăsește constant în avizele emise în ultima perioadă la nivelul Consiliului Legislativ.

Pe cale de consecință, va fi reevaluată și soluția normativă propusă prin **alin. (2)**.

La **alin. (3)**, din considerente de ordin redacțional, sintagma „art. LXVI pct.7, 8, 10-14” se va scrie sub forma „art. LXVI pct.7, 8 și 10-14”.

45. Pentru rațiuni de tehnică legislativă, în finalul art. **LXIX** se va avea în vedere **aplicarea dispoziției** privind contravenția în discuție la 10 zile de la data intrării în **vigoare** a prezentei ordonanțe de urgență.

PREȘEDINTE
Florin IORDACHE

București
Nr. 1324/30.12.2024